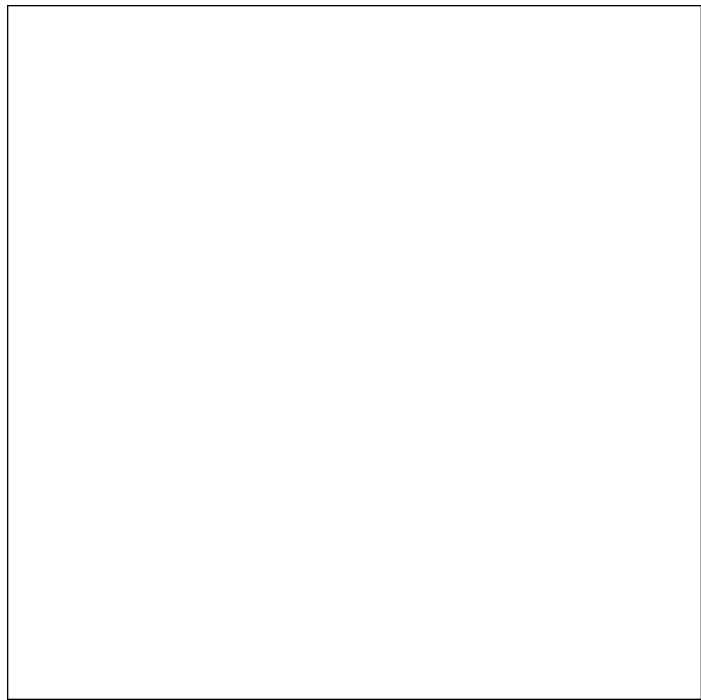

(imageless edition)

✎ Ursula Nafula
🔒 Catherine Groenewald
📄 Phuong Nguyen
🗣️ Vietnamese / English
📖 Level 4

Những quả chuối của bà
Grandma's bananas

香港故事書

global-asp.github.io/storybooks-hongkong

Những quả chuối của bà / Grandma's

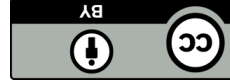
bananas

Written by: Ursula Nafula

Illustrated by: Catherine Groenewald

Translated by: Phuong Nguyen (vi)

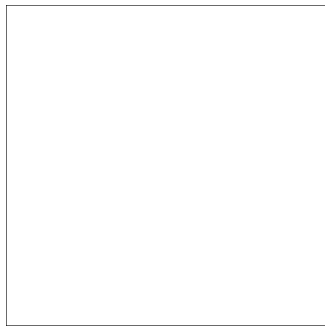
This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by 香港故事書 in an effort to provide children's stories in 香港's many languages.

This work is licensed under a Creative Commons

[Attribution 3.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0).

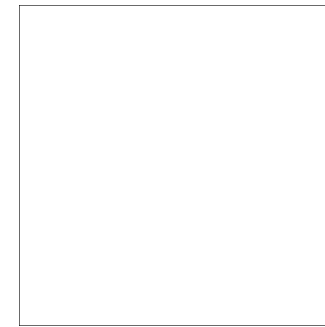
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

Vườn của bà rất tuyệt, có nhiều lúa miến, kê, và sắn. Nhưng ngon nhất vẫn là chuối. Dù bà có nhiều cháu, tôi vẫn thầm nghĩ rằng tôi là người bà yêu thích nhất. Bà thường mời tôi tới nhà. Bà cũng kể cho tôi nghe nhiều bí mật nho nhỏ. Nhưng có một bí mật mà bà không bao giờ kể cho tôi nghe, đó là nơi mà bà ủ chín chuối.

...

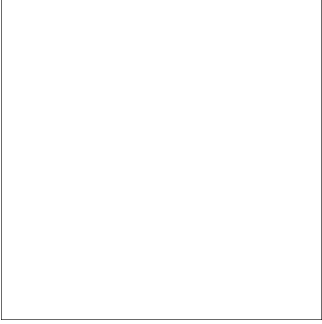
Grandma's garden was wonderful, full of sorghum, millet, and cassava. But best of all were the bananas. Although Grandma had many grandchildren, I secretly knew that I was her favourite. She invited me often to her house. She also told me little secrets. But there was one secret she did not share with me: where she ripened bananas.

Tối ngày hôm đó, tôi bị bố, mẹ, và bà gọi lại. Tôi biết ngay là vì sao. Tối hôm đó, khi tôi đi ngủ, tôi biết rằng mình không thể tiếp tục lấy trộm nữa, không thể lấy trộm của bà, của bố mẹ, và dĩ nhiên là của những người khác.

...

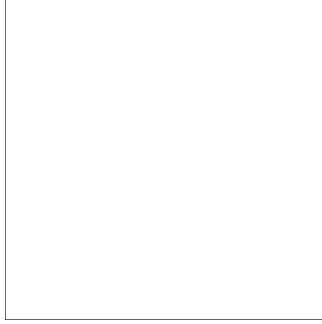
Later that evening I was called by my mother and father, and Grandma. I knew why. That night as I lay down to sleep, I knew I could never steal again, not from grandma, not from my parents, and certainly not from anyone else.

Một ngày nọ, tôi thấy một cái rổ rơm để ngoài trời bên ngoài nhà bà. Khi tôi hỏi bà cái rổ để làm gì, câu trả lời duy nhất mà tôi nhận được là: "Đó là cái rổ thằn lết của bà đây!" Bên cạnh cái rổ có vài tàu lá chuối mà thằn lết đang bò lên qua lát lát. Tôi tò mò hỏi: "Là này để làm gì vậy bà?" Câu trả lời duy nhất mà tôi nhận được là: "Đó là những tàu lá thằn lết của bà đây!"

...

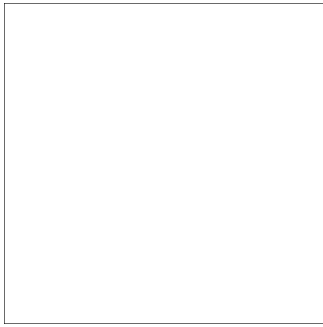
One day I saw a big straw basket placed in the sun outside Grandma's house. When I asked what it was for, the only answer I got was, "It's my magic basket." Next to the basket, there were several banana leaves that Grandma turned from time to time. I was curious. "What are the leaves for, Grandma?" I asked. The only answer I got was, "They are my magic leaves."

Ngày hôm sau là ngày đi chợ. Bà thức dậy rất sớm. Bà luôn mang chuối chín và sẵn ra chợ bán. Ngày đó, tôi không chạy vội tới nhà bà nữa. Nhưng tôi không thể nào tránh mặt bà lâu được nữa.

...

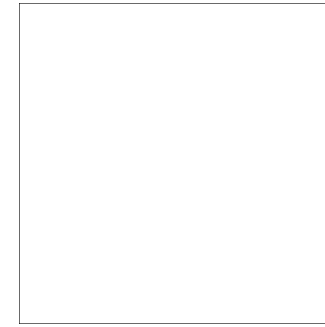
The following day was market day. Grandma woke up early. She always took ripe bananas and cassava to sell at the market. I did not hurry to visit her that day. But I could not avoid her for long.

Thật là thú vị khi nhìn bà, chuối, là chuối, và cái giỏ rơm to. Nhưng bà bảo tôi chạy đến nhà mẹ làm việc vặt cho bà. “Bà ơi, xin hãy cho cháu xem bà chuẩn bị...” Bà cứ khăng khăng bảo: “Cháu ơi, đừng có bướng bỉnh nữa nào. Hãy làm như bà bảo đi nhé.”

...

It was so interesting watching Grandma, the bananas, the banana leaves and the big straw basket. But Grandma sent me off to my mother on an errand. “Grandma, please, let me watch as you prepare...” “Don’t be stubborn, child, do as you are told,” she insisted. I took off running.

Ngày hôm sau, khi bà ở ngoài vườn hái rau, tôi lẻn vào nhà và trộm nhìn những quả chuối. Chuối chín gần hết rồi. Cầm lòng không được, tôi hái bốn quả. Khi tôi đi rón rén ra ngoài, tôi nghe bà ho bên ngoài. Tôi giấu những quả chuối dưới áo đầm và đi ngang qua bà.

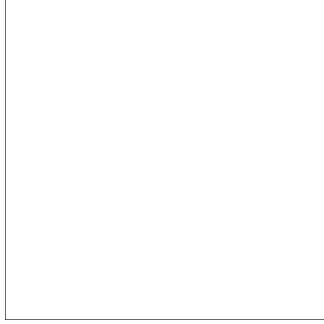
...

The following day, when grandma was in the garden picking vegetables, I sneaked in and peered at the bananas. Nearly all were ripe. I couldn’t help taking a bunch of four. As I tiptoed towards the door, I heard grandma coughing outside. I just managed to hide the bananas under my dress and walked past her.

khí tôi trở về, bà đang ngồi bên ngoài, nhưng không có rô,
cũng không có chuối. "Bà ơi, cái rô đâu? Chuối đâu hết rô?
Và..:" Nhưng câu trả lời duy nhất tôi nhận được là: "Chúng
đang ở một nơi thần kì của bà." Thật là đáng thất vọng!

...

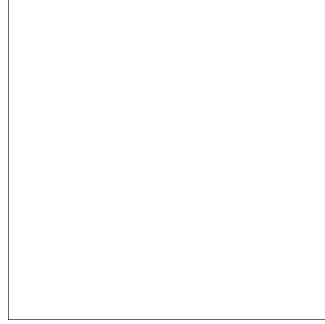
When I returned, Grandma was sitting outside but with
neither the basket nor the bananas. "Grandma, where is
the basket, where are all the bananas, and where..." But
the only answer I got was, "They are in my magic place." It
was so disappointing!

Ngày hôm sau, khi bà tới nhà mẹ, tôi chạy vội tới nhà bà
để kiểm tra những quả cuối lần nữa. Có một nải chuối rất
chín. Tôi hái một quả và giãu trong áo đầm của mình. Sau
khi che cái rô lại, tôi ra sau nhà và ăn vội quả chuối. Đó là
quả chuối ngọt nhất mà tôi từng ăn.

...

The following day when grandma came to visit my
mother, I rushed to her house to check the bananas once
more. There was a bunch of very ripe ones. I picked one
and hid it in my dress. After covering the basket again, I
went behind the house and quickly ate it. It was the
sweetest banana I had ever tasted.

Hai ngày sau, bà bảo tôi đi lấy cây gậy cho bà trong phòng ngủ. Ngay khi tôi mở cửa ra, một mùi chuối chín thơm nức chào đón tôi. Ở trong phòng ngủ là cái giỏ rơm thần kì của bà. Nó được giấu kín trong một cái mền cũ. Tôi giở cái mền lên và ngửi mùi thơm nức.

...

Two days later, Grandma sent me to fetch her walking stick from her bedroom. As soon as I opened the door, I was welcomed by the strong smell of ripening bananas. In the inner room was grandma's big magic straw basket. It was well hidden by an old blanket. I lifted it and sniffed that glorious smell.

Giọng nói của bà làm tôi giật bắn người khi bà gọi: "Cháu làm gì vậy? Đem cho bà cây gậy nhanh lên nào." Tôi chạy ra ngoài cùng với cây gậy của bà. Bà hỏi: "Cháu cười gì thế?" Câu hỏi của bà làm tôi nhận ra rằng mình vẫn còn cười vì phát hiện ra nơi thần kì của bà.

...

Grandma's voice startled me when she called, "What are you doing? Hurry up and bring me the stick." I hurried out with her walking stick. "What are you smiling about?" Grandma asked. Her question made me realise that I was still smiling at the discovery of her magic place.